

ANALYSE: De få procenter, der kan betyde alt eller intet

20. april 2015, Information, Sektion 1, Side 9, Casper Dall..., 668 ord, Id: e4f8f548

Med to forskellige strategier forsøger SF og **Liberal Alliance** efter weekendens landsmøder at udleve en drøm, de har tilfælles: at veksle afgørende mandater til indflydelse på en regering. Men der er langt fra drøm til virkelighed.

Når man skal tage temperaturen på stemningen i et parti, er det en god idé at lytte til ledelsens skarpeste kritiker. Er blodtrykket oppe i det røde felt, eller er luften iskold omkring vedkommende? Hos SF er den person 'vikaren fra Helvede', Karsten Hønge, og på SF's landsmøde i denne weekend var der ingen intern kritik fra ham. I stedet fulgte han partiformand Pia Olsens Dyhrs kurs: »Det er nemmere at få en sten til at græde end at vække de radikales sociale samvittighed,« sagde han fra talerstolen i Falkonersalen på Frederiksberg, hvor godt 400 SF'ere var samlet til landsmøde. På selvsamme talerstol havde Pia Olsen Dyhr nogle timer forinden tordnet mod de tidligere kolleger i regeringen, Morten Østergaard (R) og Helle Thorning-Schmidt (S).

Og vidste man ikke bedre, skulle man hverken tro, at de tre partiledere indtil for godt et år siden havde et fortroligt samarbejde bag de lukkede regeringsdøre, eller at Pia Olsen Dyhr har en erklæret målsætning om igen at føre SF ind i et regeringssamarbejde.

For tonen var hård og uforsonlig.

»Morten Østergaard benægter ligefrem, at ulighed betyder, at færre får en uddannelse, selvom tallenes tale er entydig. Han benægter skadevirkninger af øget ulighed, såsom at folk dør tidligere. Det er ellers til at tage og føle på,« lød svadaen fra Pia Olsen Dyhr mod lederen af Radikale Venstre.

Heller ikke statsministeren og dagpengeudfordringen undgik at få et par bemærkninger med på vejen: »Når nu statsministeren ikke vil lave forbedringer her og nu, vil statsministeren så afvise et nyt regeringssamarbejde med de radikale, hvis de ikke vil være med til at halvere genoptjeningskravet og forlænge dagpengeperioden? Det svar tripper vi stadig for at høre.

Det skal simpelthen på bordet, inden vælgerne sætter deres kryds. Alt andet er

uholdbart,« sagde Pia Olsen Dyhr.

Om hun får held med sit forehavende på denne side af et valg er mere end tvivlsomt, men hun får med den konfrontatoriske retorik øget presset på Socialdemokraterne og mindet vælgerne om, at der rent faktisk er et parlamentarisk flertal for at ændre dagpengesystemet med det samme. Flertallet er blot ikke funktionsdygtigt, fordi Socialdemokraterne stadig står ved det regeringsgrundlag med de radikale, som SF forlod for godt et år siden.

Garanti til offentligt ansatte

Kun ganske få kilometer fra SF'ernes landsmøde mødtes **Liberal Alliance** med dets bagland i Tivoli Congress Center.

Når de liberale samles, har partileder Anders Samuelsen ofte varmet op i medierne med bredsider mod Venstre og Lars Løkke Rasmussen for at være skabssocialdemokrat og Konservative for at svigte borgerligheden.

Men i år var der påfaldende tavst. Ingen kritik af de øvrige borgerlige partier. I stedet blev partiets utopiske drømme om regeringsdeltagelse luftet. Det skete i år på forsiden af Børsen, hvor Anders Samuelsen bød sig til, hvis Lars Løkke Rasmussen kan se perspektiverne i en borgerlig flertalsregering bestående af alle fire partier i blå blok efter et valg.

Selv om Anders Samuelsens regeringsdrømme virker lige så usandsynlige som Pia Olsens Dyhrs ditto, viste dette års landsmøde i **Liberal Alliance**, at partiet har forladt årene som rebelsk teenager og er blevet modnet.

Som en del af modningsprocessen forsøgte partiformanden også at nedtone konsekvenserne af partiets ønske om en minusvækst i den offentlige sektor.

Det vil ifølge Samuelsen ikke føre til fyringer af offentligt ansatte.

»Der er ikke én af jer, som skal frygte at blive fyret under **Liberal** Alliances ledelse. Det er ikke nødvendigt at fyre nogen, når der er 60.000 offentligt ansatte, der forlader den offentlige sektor hvert år på grund af pension.

Den garanti vil jeg gerne give,« sagde han.

For både SF og **Liberal Alliance** handler det naturligvis kun om én ting: at blive så

store partier, at de kan veksle deres afgørende mandater til reel ind-flydelse på en regering anført af enten Helle Thorning-Schmidt eller Lars Løkke Rasmussen.

Men selv efter en weekend, hvor partifællerne klappede og klappede, er der langt fra drømme til virkelighed.

cda@information.dk

Dette års landsmøde i **Liberal Alliance** viste, at partiet har forladt årene som rebelsk teenager.